EBÛ ABDULLAH EL-MUKRÎ

Evliyânın büyüklerinden. Künyesi Ebû Abdullah olup, ismi, Muhammed bin Ahmed el-Mukrî'dir. Ebû Abdullah; Yûsuf bin Hüseyn Râzî, Abdullah el-Harraz, Muzaffer el-Kirmîsînî, Ruveym bin Ahmed, İbn-i Cerîrî ve İbn-i Atâ'nın sohbetlerinde bulundu. Onlardan ilim öğrendi. Evliyânın en çok fetvâ vereni, en cömert, en güzel ahlâklı, himmetçe yüksek olanı, vera' ve takvâ sahibi bir âlim idi. 366 (m. 976) senesinde vefât etti.

Kendisine çok miktarda mal miras kalmıştı. Bağ, bahçe ve ev hariç, hepsini fakîrlere sadaka olarak dağıttı. Tek başına ve herkesten uzak olarak hacca gitti. Kardeşi Ebü'l-Kâsım da kendisi gibi evliyâ idi.

Ebû Abdullah el-Mukrî buyuruyor ki: "Sâdık fakîr; hiçbir şeyi olmadığı halde, herşeye sahib olandır."

"Fütüvvet; kızdığı kimseye karşı güzel huylu olmak, hoşlanmadığı kimseye ihsânda bulunmak ve kalbinin nefret ettiği kimse ile hüsn-i sohbette bulunmaktır."

"Kişi, din kardeşlerinin ve dostlarının hizmetinden böbürlenirse, Allahü teâlâ ona öyle bir alçaklık verir ki, kat'iyyen ondan kurtulamaz."

1) Tabakât-üs-sûfiyye sh. 509

2) Tabakât-ül-kübrâ cild-1, sh. 125

3) Nefehât-ül-üns sh. 310